

Tisková zpráva

I PO DESETI LETECH MÁM VIZI A NÁPADY

LIBEREC - Před deseti lety byl neplánovaně zvolen nejmladším primátorem v České republice, dnes je naopak nejdéle sloužícím. Primátor Jiří Kittner za svou dosavadní kariéru „přežil“ 6 premiérů a zažil slunné i stinné stránky, které s sebou funkce primátora Statutárního města Liberce přináší. A ačkoli stále bojuje se stereotypy a zaběhnutými klišé, zůstává optimistou. Jak sám říká, i po deseti letech v čele krásného Liberce má vizi, která městu pomůže udržet si svého ducha, kulturu a tradici, přitom to ale bude město moderní a dynamické.

JAK TO VŠECHNO ZAČALO

Vzpomínáte někdy na deset let staré události, díky kterým jste se stal neplánovaně primátorem Liberce?

Že bych nějak nostalgicky vzpomínal, to se tedy říci nedá. Ona práce primátora je dost časově i psychicky náročná a na vzpomínky v ní nezbyvá tolik času, je třeba se věnovat spíše budoucnosti.

Byl to, myslím, pátek, určitě ale 3. prosince 1999, kdy zastupitelé města odvolali mého předchůdce a zvolili mne. Pikantní na tom byla skutečnost, že o den později se v Liberci konal kongres ODS, tuším desátý. A ten vždy zahajuje primátor hostitelského města. Jenže vedení strany najednou nevědělo, zda bude primátor města, nebo kdo jím bude. Nakonec jsem byl zvolen a ještě týž večer volal tehdejší předseda strany Václav Klaus, abych kongres oficiálně zahájil. Vlastně to byla má první oficiální povinnost primátora, když jsem v Lidových sadech tento kongres zahajoval.

Vzpomenete si ještě, jak tenkrát proběhlo hlasování?

Nejsem si jistý, zda to řeknu správně, ale myslím, že pro bylo nějakých 31 zastupitelů, 6 hlasů nebylo platných a někdo ještě chyběl. Takže to bylo docela přesvědčivé, když se na to dnes, po deseti letech koukám.

A jaké to bylo, být najednou v čele města?

Tak ono to tak úplně najednou nebylo, protože jsem byl zastupitelem a členem rady a tak jsem nějaké povědomí o potřebách města a práci primátora měl. Ale je pravda, že jsem byl překvapen tím, jaký rozsah činnosti primátor má.

Splnil se vám tehdy sen?

Já měl úplně jiné sny, že se stanu primátorem Liberce by mne vůbec nenapadlo. Ona je to poměrně známá historka. Já se stal primátorem díky okolnostem, ne příliš z vlastní vůle. Kdybych býval chtěl být v čele města, měl jsem nabídku ODS být lídrem ve volbách, tu jsem ale odmítl. Nakonec jsem byl ale jediným jménem, na kterém se zastupitelé shodli. To byla zodpovědnost, kterou bylo těžké nějak odmítat.

A co zvolení říkala rodina?

Rodina s tím tenkrát vůbec nesouhlasila. A to tak, že zásadně. Můj táta slavil šedesátiny a dostal to tak trochu dárkem. Manželka ani rodiče z toho nadšení nebyli. A nejsou dodnes, když si čtou v novinách, jaký jsem gauner. Dodnes to špatně nesou. A vidíte, táta teď bude zase slavit další kulaté narozeniny, ten čas opravdu hrozně letí.

A od té doby deset let, den co den stoupáte po oněch krásných honosných schodech do své kanceláře...
...deset let den co den do kanceláře, ve které je v zimě zima a v létě horko, protože staré topení vytápí spíše zdi, než místnost a v létě jediné chladno poskytuje větrák, který na sebe pouštím, z čehož pravidelně chytám rýmu. Ale aby to nevypadalo, že si stěžuji - stále po těch schodech stoupám se stejnou hrdostí, jako když jsem po nich šel ve funkci primátora poprvé. I dnes se vždy podívám na mozaiku ve skle okna v horní části schodiště, na pověstnou Paní Liberec, která se stala takovou mou ochránkyní, ikonou.

Když jsme u kanceláře a událostí deset let starými - jaký to byl tehdy pocit, vstoupit do této místnosti poprvé?

Vzpomínám si, že tu bylo uklizeno. Dnes tu je mnohem větší nepořádek, všude je mnoho papírů k vyřízení a podkladů pro jednání. Tehdy tu nebylo vůbec nic, akorát vzkaz mého předchůdce. A jinak všude prázdno, prázdný stůl.

A co ve vzkazu bylo?

Víte, já se s Jirkou Ježkem znám hrozně dlouho, seděli jsme spolu ve škole v lavici a to, co napsal, patřilo mně. Bylo to hodně osobní a je to jedna z věcí, kterou si vždy nechám pro sebe - protože tak to má být, tak to cítím. Nezlobte se.

Takže jste si přečetl vzkaz a pustil jste se do práce?

No první byl již zmiňovaný kongres, a pak jsem poprvé rozsvěcel stromek na náměstí. A od pondělí to potom začalo, musel jsem připravovat rozpočet, vést jednání a podobně. Začal jsem se vlastně seznamovat s životem, jaký ho žiji posledních deset let.

Co pro vás bylo největším překvapením za dobu primátorování?

Největším překvapením pro mne bylo, co všechno znamená být primátorem. Je pravda, že první rok se člověk vlastně jenom kouká, protože je to tak neuvěřitelně široký záběr, na který se nedá připravit, to si člověk musí vyzkoušet. Začíná to doslova jednáním s prezidentem a premiérem až po rozpočet. Také ale řeším třeba neuklizené ulice, sousedské spory, existenční potíže rodin. U primátora nakonec skončí všechno. Je to samozřejmě o tom, co si až k době pustíte, ale já mám pocit, že jsem tady právě pro lidi a že dveře ke mně by měly být vždy otevřené. Ne vždy mohu opravdu pomoci, ale někdy jen to, že je vyslechnu a poradím je víc, než si člověk, který se v podobné situaci neocitl, neumí ani představit.

V současné době jste funkčně nejdéle sloužící primátor. Jste „doyenem“ mezi ostatními primátory. Neberou vás už jako takového svého rádce?

Je pravda, že mezi ostatními primátory mám „šediny“. Dokonce když se naposledy volilo prezidium kolegia primátorů, trvali na tom, že jako nejdéle sloužící primátor bych měl neměl být jen pouhým členem. Nakonec mne zvolili viceprezidentem. Jinak ale setkání slouží především k výměně zkušeností, takže i když to není tak, že bych rozdával nějaká moudra, za těch deset let už jsem toho vyzkoušel ledacos a tak mám o co se podělit.

V době svého zvolení jste ale byl naopak nejmladším primátorem.

To je pravda, to jsem ještě neměl ty šediny. Věkem jsem byl nejmladším primátorem, to už ale neplatí, dnes jsou už i mladší...

CO SE Povedlo (A CO MĚNĚ)

Kdybyste měl říci jednu věc, která vás ve funkci primátora zaskočila, co by to bylo?

Asi to, co všechno si lidé myslí, že primátor řeší. Někteří mají pocit, že ví úplně o všem, řeší úplně všechno a jsou hrozně překvapeni, když mne někde na ulici zastaví a ptají se mně na něco, o čem já nevím. Jenže já všechno prostě vědět nemohu. Třeba teď v neděli mi nějaké dvě milé paní vyčínily za to, že během rozsvěcení stromku nesvítí radnice. Nevěděl jsem, proč tomu tak je, ale zjistil jsem to - stromek se rozsvěcel v pět, radnice se vždy rozsvěcí v osm hodin. Jsem rád, když se na mne obrací a vážím si toho, když někdo najde odvahu mi říci, že někde něco nefunguje, nebo že se někde něco nepovedlo. Protože mnohdy s tím lze ještě něco udělat.

Když vám tohle lidé říkají, když přichází s tím, že umíte zařídit všechno - kdyby to šlo, měl jste tu možnost, co byste jako první zařídil ku prospěchu Liberce. Kdyby to záleželo opravdu jen na vás?

Asi bych vyřešil jeden z největších problémů, který dnes v Liberci vidím a který je jinak velmi těžko řešitelný - onu pověstnou „díru“ na Perštýně. Faktem je, že řešení zde je velmi složité a město nemá mnoho možností, co s tím dělat. Takže to je asi to, co bych zařídil, kdyby to nějak šlo, kdybych měl nějaký kouzelný prsten nebo nějakou jinou vyšší moc.

Takže se bojíte toho, že se z toho stane takový váš nevyřešený pomník?

Bohužel se to rozhodně nepodaří vyřešit v nějaké poměrně krátké době. Jednak se jedná o soukromého investora, a páky města na něj jsou velmi omezené, jednak se bude nějakou dobu soudit v arbitráži se státem o své domnělé nároky. A potom teprve asi dojde k nějakému pokusu o řešení, ale to řešení není jednoduché, protože tak, jak to tam dnes je, tam mnoho možností není. Ony ty problémy se na tomto pozemku táhnou již delší dobu, je tak trochu jakoby zakletý, ale město opravdu nemá mnoho možností jak nutit soukromé majitele a investory s ním něco dělat.

A nepřejímáte tím tak trochu zodpovědnost za něco, za co tak úplně nemůžete?

Ono s tou funkcí je spojeno to, že primátor může za všechno. Díra ve svahu není nic pěkného a nějakou dobu ji tady asi mít budeme. Vzhledu města přitom rozhodně neprospívá. A protože je ve městě, je za ní, podle lidí, zodpovědný primátor. Že tomu tak úplně není, je jiná věc. A já to rozhořčení chápu a někdy bych také nejraději řekl, že to také tak vnímám. Jenže věci nejsou tak úplně jednoduché. A tak jsem se, popravdě, tak trochu smířil s tím, že čas od času dostanu za něco, za co opravdu nemohu.

Co se naopak za těch deset let podařilo?

Kdybych to měl říct chronologicky, tak určitě není úplně doceňováno dobudování, respektive rekonstrukce tramvajové trati do Rochlice, kterou s velkou odvahou začal můj předchůdce Jiří Drda. Dnes to celé vypadá jako jednoduché, ale já si pamatuji, jak to ve své době byla konfliktní věc a lidé mu za to nadávali. Jeho rozhodnutí se ale nakonec ukázalo jako dobré řešení. Za další úspěch považuji Tipsport arénu. Po počátečních kontroverzích se podařilo obhájit i před veřejností její prospěšnost a lidé ji dnes berou úplně jinak. I ti její tehdejší odpůrci. Opomíjeno je často také to, že se v Liberci podařilo dobudovat dvě průmyslové zóny bez investic ať již z města, nebo od státu, zcela na soukromém principu. A jen díky těmto zónám Liberec relativně nemá dramatické problémy s nezaměstnaností - protože tyto zóny zaměstnávají tisíce lidí. Prostě přispěly k tomu, že Liberec relativně přežil konec textilního průmyslu, který by jinak na město dopadl mnohem více. To, samozřejmě, není tolik vidět a často se to nepíše, ale v zónách je zaměstnáno více než 5 tisíc lidí, což je obrovské číslo. Ty bychom jinde jen těžko uplatnili.

Jak se primátorovi komunikuje s jeho občany?

Snažím se být otevřený. Jenže hodně lidí má nikoli ze mne, ale z mé funkce zvláštní ostych a nejdou s problémem za mnou, raději ho řeší skrze prostředníky, nejčastěji média. To je potom problém. Mnohdy je důležitější to, co se píše v novinách než to, co se opravdu stalo. A v tom vidím největší potíž. Nicméně asi je to pochopitelné. Mne to samozřejmě někdy mrzí, protože člověk má pocit, že to všechno ti lidé dělají kvůli těm článkům v novinách a ne proto, aby se tak věc vyřešila. Na druhou stranu - patří to k době a člověk si na to musí zvyknout. Obecně musím říci, že za těch 10 let - možná se mi to zdá - politika hodně zhrubla a ztvrdla. To je vidět nakonec i na té celostátní úrovni, ale dnes je to, bohužel, i na komunální úrovni. Relativně férový způsob politiky se dnes zvrhl v daleko méně korektní způsoby. Například se stalo módou podávat trestní oznámení na kde koho za kde co. Policie je potom musí řešit, což znamená velké výdaje finanční i časové a samozřejmě média se toho ráda chopí a jsou schopna téměř říkat verdikty. Když poté policie rozhodne o tom, že celá věc byla nesmysl, to už nenapíše. Dalším velkým problémem je, že politický boj se v podstatě přesunul i do osobní roviny. A to je konec všech rozumných řešení, protože tady už se nesoustředí na cíl, ale na samotné zničení protivníka. To jsou praktiky, které nemám rád, s kterými ale stále musím bojovat. Bohužel už i u nás v Liberci.

Stala se tedy média za těch 10 let agresivnější?

Nevím, zda se agresivnější stala média, ale určitě se agresivnější stali politici a média to potom prostě jen reflektují. Samozřejmě i média sama mají v současné době problém. Konkurence je na tomto trhu obrovská a prodat noviny je velmi důležité - jsou s tímto cílem psány a jsou psány tak, aby zaujaly a byly prodány. Positivní věci, jako třeba že se někde někdo dohodl, tak to moc nezaujme. Spíše zaujme to, když se někdo někde u nějakého jednání popere.

A popral jste se někdy u nějakého jednání vy?

Já se neperu, takže u žádného jednání jsem se dosud nepopral. Je pravda, že ta jednání jsou někdy složitá, ale já jsem člověk, který je sice jednak klidný, ale také poměrně konsensuální, takže k žádné takové situaci, která násilím hrozila, nedošlo.

A slovně jste schopen se poprat?

Mnohdy ano. Já jsem poměrně tvrdý vyjednávač, říkám lidem věci tak, jak jsou, mnohdy bez příkras, čímž jsem často označován za arogantního, protože asi pro každého platí, že nepříjemné pravdy nechce slyšet. Já jsem ale člověk, který je zvyklý říkat věci tak, jak jsou a hledat nějaké východisko, než si navzájem lakovat věci na růžovo a pak to nikam nevede.

Liberec je pověstný korupcí, úplatky

Platí stále to, že o úplatcích se hodně hovoří, v mém případě již 10 let, bohužel bez jakýchkoli důkazů. Vždy to jsou ty samé věty a já stále trvám na tom, že ten problém tak, jak je mnohdy prezentován, nezní. Představa, že tady chodí lidé s kufříky a nabízejí peníze, s tím jsem se tedy já osobně opravdu nesešel. Mně se nikdy nikdo úplatek dát neodvážil.

Dobře, kde se ale tedy vzal ten přídomek „zkorumpované“ město pro Liberec a propojení například se Synerem?

To je důsledek medializace, protože protivníci mnohdy nemají nic jiného. Samozřejmě například to, že jsem byl ekonomickým ředitelem Syneru platí a bude platit i za 50 let. Toho se prostě nezbavím, dokonce i zemřu jako bývalý ekonomický ředitel společnosti Syner. Ale co více z toho pramení? Pracoval jsem také v Preciose, nebo v Komerční bance. Ono je to stejné, jako s nevěrou - dá se prokázat, že něco je, ale nedá se prokázat, že něco není. A bohužel to, že něco je, to jest nějaká korupce, nikdy nikdo nedokázal. Ale to, že korupce není, to já dokázat prostě neumím, to se dost dobře prokázat ani nedá.

Proč ale lidem vadí právě ten Syner a ne třeba Komerční banka?

Ono v tomto světě nějak zvláště stále platí, že lidem tolik nevadí velké anonymní společnosti, které mají sídlo buď ví kde, jako spíše silné místní společnosti, které mají svého majitele, kteří se dají dohledat a kterým lidé, a to je třeba si přiznat, závidějí. Tak to bohužel je. Firmy, které jsou vlastněny nějakou anonymní skupinou, ty tolik nedráždí.

Nemůžeme se vyhnout mistrovství světa, které stále rozděluje libereckou společnost. Jak jej hodnotíte s odstupem?

Já to hodnotím pořád stejně a je třeba zajímavé, že i veřejné mínění se trošku obrací. Samozřejmě mistrovství světa bylo nejen podle mne jednoznačně úspěchem sportovním, úspěchem České republiky a Liberce. V zahraničí je hodnoceno jen v superlativech. Jiná věc je ta atmosféra a to, co tomu předcházelo. To je možná tak trochu domácí specialita, i když si nedělejme iluze, i v zahraničí byli odvoláni představitelé organizačních výborů nedlouho před zahájením akce. Co ale rozhodně není dobré, je finanční výsledek mistrovství. Nenaplnila se některá očekávání a to je problém.

Lze se z toho pro příště poučit?

Já jsem hrozně rád, že vláda přijala určité usnesení, kterým stanovuje pravidla pro podobné akce a v podstatě že bylo vyslyšeno mé volání po tom, že si Česká republika musí říci, zda chce pořádat podobné velké sportovní akce, nebo nechce. Protože vždycky budou stát velké finanční prostředky a představa, že budeme takové akce pořádat, a ony se zaplatí samy, je nereálná. Ony se nezaplatí nikde na světě a nezaplatí se tedy ani v České republice. To je třeba věc, která by měla být poučením, a na začátku bychom si především měli říci, jestli to chceme, nebo ne. Je třeba také říci, že to byla největší sportovní akce, která se dosud na území České republiky konala, a rozhodně jsme si ostudu neudělali.

Bylo to ale pro Liberec opravdu takovým přínosem?

Když to vezmu hodně sobecky, tak právě město Liberec na celé akci nejvíce profitovalo, protože ty investice, které do města přišly, by sem bez mistrovství dorazily velmi obtížně. A ty už tady zůstanou. Málokdo si třeba uvědomuje takovou „maličkost“, že díky bytům, které byly postaveny také pro šampionát a kde jsou dnes domy s pečovatelskou službou, tak Liberec jako jedno z mála měst v České republice nemá problém s umístováním seniorů do domovů s pečovatelskou službou. I díky této výstavbě jich máme takové množství, že tyto žádosti jsme schopni vyřídit v rozmezí několika týdnů nebo mála měsíců. Těch konkrétních pozitivních dopadů je přitom mnohem více.

SPLNĚNÉ SNY

Nebylo by nyní jednodušší jít do vyšší politiky? Bylo by to rozhodně pohodlnější.

Platí pravidlo v politice nikdy neříkat nikdy. Ale zatím jsem o takovém kroku neuvažoval, i když jsem si také četl v novinách o různých spekulacích. A já otevřeně říkám, že samozřejmě jsou nabídky, které se neodmítají. A také nebudu říkat, že bych nechtěl v politice pokračovat. Také ale musím zdůraznit, že nejsem zvyklý odcházet od rozdělané práce. Pokud bych se ale rozhodl znovu na post primátora kandidovat, pak na celé funkční období.

Kdybyste nebyl primátorem, byl byste dnes zřejmě...?

Já bych asi zůstal u svého a zabýval bych se obecně financováním, což je věc, které jsem rozuměl. Dnes bych se ale do své branže asi vrátit nemohl, protože za těch 10 let ušla velký kus dopředu a představa, že bych se někde zařadil mezi 30leté kluky se špičkovým vzděláním a mezinárodní praxí a snažil se s nimi soupeřit, je prostě komická.

Když to převedu - vám tedy nezbyvá, než být primátorem, respektive politikem až do důchodu?

Myslím, že bych se uživil i bez politiky, ale taková ta jednoduchá představa některých lidí, že není žádný problém se vrátit tam, kde člověk před deseti lety skončil, ta je prostě nerealizovatelná. Mimochodem je to problém všech politiků. Lidé by na jednu stranu byli rádi, kdyby, když někdo skončí s politikou, tak aby nevyužíval svých zkušeností a kontaktů. Na druhou stranu si málokdo uvědomuje, že většina z nich po mnoha letech ztratí svou odbornost a představa, že se vrátí ke své původní profesi je, nerealná. Tohle vlastně nikdo neřeší.

On život politika vůbec není procházka růžovým sadem - například v rozvodovosti zaujímají první příčky. Ani vám se to nevyhnulo, během těch deseti let jste se rozvedl a po několika letech znovu oženil. Stála za vaším rozvodem funkce primátora?

Tak já si myslím, že jednoznačně ano. Pro rodinu je to vždy velmi těžké a je to prostě věc, která se stala mnoha lidem. A která se nevyhnula ani mně. Je těžké hodnotit, do jaké míry, ale určitě na to vše má funkce vliv měla. Rodina je vystavena mnoha problémům, ať již časovým, nebo těm souvisejícím s funkcí. Nedá se to oddělit a některé rodiny to velmi špatně snášejí.

Má primátor města Liberce nějaký sen, který by si rád splnil?

Snů mám mnoho - některé se mi splnit podařilo, některé sny se mi splnit už asi nikdy nepodaří, vzhledem k věku a fyzické kondici. Ale určitě mám třeba sen, který možná, až na to budu mít čas, tak si splním. Asi jako každý kluk jsem snil o tom, že objedu celý svět. Já jsem objel hodně zemí, ale cestu kolem světa jsem ještě nepodnikl. A ještě jsem chtěl také navštívit Antarktidu...tak jednou uvidíme, zda to nakonec nezůstane jen u toho snu.

A co splněné sny?

Těch je také několik a také souvisí především s tím cestováním. Měl jsem sen navštívit některá místa, což se mi splnilo. A třeba také jsem si splnil sen, že mám v horách své útočiště, kde trávím svůj volný čas - postavil jsem si v Jizerských horách roubenku a tam trávím svůj volný čas. To se mi třeba splnilo. Jen toho volného času bych měl někdy rád více.

O VIZÍCH A NÁPADECH

Jaké resty byste do konce svého volebního období ještě rád dokončil?

Ono do konce funkčního období se toho už zase tolik stihnout nedá, ale samozřejmě máme rozjeto mnoho projektů, především souvisejících s čerpáním finančních prostředků z Evropské unie. Já bych byl velmi rád, kdybychom mohli pokračovat ve výstavbě tramvajové tratě do Rochlice, byl bych rád, a je to reálné, kdybychom v příštím roce zahájili hlavní projekty IPRM a z nich nejdůležitější je rekonstrukce a přestavba Městských lázní. V žádném případě to nemůžeme stihnout dokončit, ale byl bych rád, kdybychom ještě před koncem funkčního období začali stavět. A také bych rád aby se nějakým způsobem vyřešila otázka mistrovství světa. Víc se toho asi nedá stihnout, zvláště vzhledem k tomu, že čím více se budou blížit volby, bude se snižovat možnost cokoli racionálně a efektivně řešit.

Nejste už někdy tak unaven, že ani nemáte chuť něco dalšího začínat?

Možná by se nabízela odpověď, že ano, ale budete se divit. Vlastně se tomu divím i já sám - stále jsou věci, které před sebou vidím jako úkol a cíl. Stále mám pocit, že mám vizi Liberce v následujících letech. Kdybych tuto vizi neměl, nemohl bych už pokračovat.

A jaká je to vize?

Nechci, aby to znělo jako nějaké věštění, ale Liberec se za posledních dvacet let hrozně moc posunul. Je z něj moderní dynamické město, které je právem a náležitě hrdé na svou tradici a minulost. To je moc důležité. Mnoho českých měst o tuto hrdost sama na sebe přišlo a bylo by škoda, kdyby se tak stalo i v případě Liberce. Podařilo se nám mnoho věcí rozjet, teď je ale třeba dohlížet na to, aby vše šlo, jak má. Liberec postupně dostává podobu, jakou již téměř staletí neměl. Opravují se staré původní domy. Opravují se komunikace. Rozšiřují se služby. I když na něco asi někdy nadáváme všichni, když si dáme ruku na srdce, nikdy jsme se v Liberci neměli tak dobře, jako právě teď. No a já si myslím, že z toho musíme vyjít. Byl bych rád, kdybychom se ještě více do Liberce vrátili - kdybychom v něm ještě více žili. Kdyby se i nadále pokračovalo v opravě nádherných starých domů, které jsou nejčastěji z doby barona Liebiga. Byl bych rád, kdybychom i nadále měli ve městě tolik kultury. Kdybychom pokračovali v takových projektech, jako je třeba Lampa Edison - to je nádherná ukázka moderního užitého umění, které naše město kráší a které jej proslavilo v zahraničí. Stejně tak bych byl rád, aby se nezapomínalo na to, že Liberec byl vždy městem sportu. Ty příležitosti tady jsou, jen se musí využít.

Dobře, co třeba pro ten sport nebo opravu starých domů ale chcete udělat? Respektive co pro to bude dělat město?

Ono je to ještě trochu jinak - město už své dělá a udělalo. Myslím, že naším úkolem do budoucna bude mnohem více podporovat soukromé subjekty a různé organizace, aby se o svou budoucnost staraly samy. Město může dobré záměry nějak podpořit, a nemusí to být ani finance. Některé projekty už v tomto také připravuji a doufám, že se mi je podaří brzy zrealizovat a představit je široké veřejnosti. Naším velkým úkolem dvacet let po pádu socialismu je lidem vysvětlit, že se dostáváme do jiné fáze - je třeba si uvědomit, že město není jen radnice, ale také jeho obyvatelé. A že o jeho budoucnosti bychom měli mnohem více rozhodovat společně. A také na tom pracovat společně. Zatím je to často jen o pocitu, že by to či ono měla udělat radnice, ale mně v tom chybí taková ta otázka „co pro to mohu udělat já?“. Jsem ale optimista, ono to přijde. Dokonce bych řekl, že už to pomalu přichází, jen by mohlo trochu rychleji.

Martin Korych
Tiskový mluvčí MML

V Liberci 4. prosince 2009